

903.

Rozporządzenie Ministra Kolei

z dnia 16 grudnia 1925 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o otwarciu tymczasowego ruchu osobowego na będącej w budowie normalnotorowej kolei państwowej Zgierz—Kutno.

Na mocy art. 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57 poz. 580) zarządza się co następuje:

§ 1. Na będącej w budowie normalnotorowej kolei państwowej Zgierz—Kutno zostaje dopuszczony tymczasowy przewóz osób i bagażu ręcznego na podstawie przepisów, zawartych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kolei: *Chądzyński*

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Osiecki*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Kiernik*

Załącznik do rozporządzenia
Ministra Kolei z dnia 16 grudnia 1925 r.
poz. 903.

**Przepisy o tymczasowym ruchu osobowym na
kolei Zgierz—Kutno.**

§ 1.

Warunki ogólne przewozu.

Przewóz podróżnych odbywa się tylko w wagonach klasy II i III w godzinach dziennych i wyłącznie między stacjami: Zgierz I, Ozorków, Łęczycza, Witonia i Kutno.

Odległość między stacjami wynosi:

Od i do stacji	Ozorków	Łęczycza	Witonia	Kutno
	K i l o m e t r ó w			
Zgierz	23	33	47	58
	Ozorków	11	25	35
		Łęczycza	15	25
			Witonia	11

§ 2.

Ograniczenie przejazdu.

Osoby, które nie przestrzegają porządku przepisanego lub nie chcą się stosować do rozporządzenia kolei, osoby nietrzeźwe lub obrażające swem postępowaniem przyzwoitość publiczną, nie mogą być przyjęte do pociągu. Podróżny, który został usunięty na podstawie tego przepisu traci prawo do zwrotu opłat, pobranych za bilet.

Nie wolno w wagonach prowadzić handlu przenośnego, krażyć po wagonach w celach zarobkowych, grać na instrumentach muzycznych, śpiewać, żebrać i t. p.

Osoby, które z powodu choroby lub innych poważnych przyczyn (np. brudu, niechlujstwa i t. p.) mogą być przykre dla towarzyszy podróży, o ile ich się nie da umieścić w osobnym przedziale, należy usunąć z pociągu. Opłaty za bilet nie zwraca się.

§ 3.

Opłaty za przejazd.

1. Do przewozu podróżnych stosują się opłaty każdorazowo obowiązujące na normalnotorowych kolejach państwowych, oddanych do użytku publicznego.

2. Dzieci do lat czterech, dla których nie zażądano oddzielnego miejsca, przewozi się bezpłatnie. Dzieci od lat czterech do 10-ciu przewozi się za połowę opłaty dla dorosłych. Za taką opłatą przewozi się dzieci młodsze, dla których zażądano osobnych miejsc.

3. Każdy podróżny może mieć przy sobie bez biletów najwyżej dwoje dzieci w wieku do ukończonych lat 4, o ile dla nich nie zażądano miejsc oddzielnych. Za każde następne dziecko w tym wieku podróżny opłaca należność za przejazd, przewidzianą dla dzieci w wieku od ukończonych lat 4 do ukończonych lat 10. Za taką samą opłatą przewozi się dzieci młodsze, bez względu na ich ilość, jeżeli zażądano dla nich osobnych miejsc.

4. Na każdej stacji powinien znajdować się na miejscu widocznym wykaz cen biletów, wydawanych przez stację.

§ 4.

Ulgi lub zniżki.

Ulgi taryfowe, obowiązujące na kolejach państwowych, nie mają zastosowania na kolei Zgierz—Kutno.

§ 5.

B i l e t y .

1. Podróżny każdy powinien posiadać bilet na przejazd.

Uwaga. Pod wyrazem „bilety” rozumieć należy wszelkiego rodzaju dowody, ważne na przejazd koleją Zgierz—Kutno według typów, ustalonych i obowiązujących na tej kolei.

2. Bilet, wydany na nazwisko pewnej osoby lub na pewną grupę osób, upoważnia do przejazdu tylko daną osobę lub też osobę, wymienioną grupy.

3. Na biletach powinny być oznaczone: stacja wyjazdu i przeznaczenia, klasa wagonu, odległość, cena i termin ważności biletu.

4. Bilet ważny jest tylko w dniu jego datowania.

5. Na wypadek opóźnienia się pociągu ważność biletu przedłuża się odpowiednio.

6. Dla wstępu na peron osób, nie posiadających biletów jazdy, kolej może ustanowić osobne bilety peronowe, za opłatą 20 groszy; bilet peronowy daje prawo do wstępu jednorazowego w dniu jego datowania na peron stacji, wskazanej na biletie.

§ 6.

Sprzedaż biletów.

1. Kasy biletowe powinny być otwarte na stacjach o większym ruchu przynajmniej na godzinę, na innych przynajmniej na pół godziny przed odejściem odnośnego pociągu.

2. Na pięć minut przed odejściem pociągu kasa ma prawo odmówić sprzedaży biletów.

3. Kolej może żądać, aby podróżny należność za bilet uiszczał już odliczoną.

§ 7.

Kontrola biletów i dopłata do cen za przejazd.

1. Bilet kolejowy należy okazać na żądanie przy wejściu do poczekalni, przy wyjściu na peron i przy wyjściu z peronu, przy wsiadaniu do wagonu, a także w każdym czasie podczas jazdy i oddać go po ukończeniu jazdy.

2. Podróżny, który nie może okazać ważnego na przejazd biletu, powinien zapłacić podwójną cenę biletu za odcinek przebyty, jeżeli zaś stacji wyjazdu nie można odrazu i z całą pewnością ustalić — podwójną cenę biletu za cały odcinek, który przebył pociąg, jednakże w obu wypadkach nie mniej, niż 5 zł. Kwotę powyższą należy uiszczyć również i w tym wypadku, gdy pociąg nie ruszył jeszcze z miejsca.

3. Podróżny, który zajął miejsce w klasie wyższej, niż ta, do której uprawnia go bilet, powinien uiszczyć podwójną różnicę pomiędzy ceną należną, a uiszczoną.

Uwaga I. Bilety z poprawkami lub uzupełnieniami, poczynionymi przez osoby do tego nieuprawnione, są nieważne i ulegają konfiskacie.

Uwaga II. Jeżeli okazany bilet ważny jest na klasę niższą, podróżny winien uiszczyć dopłatę według ustępu 3 za całą przestrzeń, przebytą w klasie wyższej. Jeżeli przestrzeń nie może być natychmiast ustalona, powyższa dopłata należy się od stacji, uwidocznionej na biletie.

Uwaga III. Podróżny, który przy opuszczeniu peronu nie okaże biletu, powinien uiszczyć dopłatę, przewidzianą w ustępie 2, przyczem jeżeli klasa nie może być bez wszelkich wątpliwości natychmiast ustalona, a w skład danego pociągu wchodziły wagony dwóch klas, za przejazd klasą wyższą.

4. Podróżny, który odmawia natychmiastowej zapłaty (ust. 2 i 3), może być usunięty z pociągu na najbliższej stacji, na której zawiadawca sporządza protokół, celem pociągnięcia podróżnego do odpowiedzialności.

5. Osoby, nie posiadające biletu, ważnego na przejazd, powinny przed wejściem do części zamkniętej stacji wykupić bilet peronowy, który należy okazać przy wejściu i oddać przy opuszczaniu tej części stacji. Kto bez ważnej legitymacji wstępuje na części odgródzone stacji, winien zapłacić podwójną cenę, przewidzianą w taryfie dla biletów peronowych.

U w a g a I. Osoba, posiadająca bilet peronowy, ma prawo wziąć z sobą do części odgródzonej stacji bez biletu najwyżej dwoje dzieci w wieku do ukończonych lat 4-eh.

U w a g a II. Podwójną cenę biletu peronowego płaci tylko ten, kogo znajdzie się bez legitymacji w części odgródzonej stacji przed przyjsciem pociągu. Do osób zaś, które znajdzie się bez legitymacji po tej chwili, stosować należy przepisy, zawarte w uwadze III ust. 3 artykułu niniejszego.

6. Kto, nie mając biletu jazdy, zajmie miejsce w pociągu, przygotowanym do odjazdu, powinien niezwłocznie opuścić wagon i zapłacić 5 zł.

7. Na każdą uiszczoną dopłatę należy wydać pokwitowanie.

§ 8.

Poczekalnie stacyjne.

1. Poczekalnie powinny być otwarte dla podróżnych co najmniej na godzinę przed odejściem pociągu.

2. Osobom, wyszczególnionym w § 2, można wzbronąć przebywania w poczekalniach.

Palenie tytoniu w poczekalniach może być wzbronione.

U w a g a. Do poczekalni i restauracji stacyjnych nie wolno wprowadzać psów (z wyjątkiem małych pieszków pokojowych) oraz rowerów.

§ 9.

Wsiadanie do wagonów i zajmowanie w nich miejsc.

Podróżni winni przy zajmowaniu miejsc w pociągach stosować się do wskazówek właściwego personelu kolejowego.

§ 10.

Zwrot opłat za bilety.

1. Podróżny, któremu nie można wyznaczyć miejsc w klasie, odpowiadającej jego biletowi, może żądać przeniesienia go do wagonu klasy niższej, w której są jeszcze miejsca wolne, lecz w każdym razie nie może otrzymać zwrotu różnicy ceny biletu.

2. Kolej nie może uwzględniać powodów do zwrotu wartości wykupionego biletu w razie zaniechania podróży.

§ 11.

Odjazd. Spóźnienie się podróżnych.

1. Podróżnym nie wolno wsiadać do pociągu po sygnale odjazdu.

2. Podróżny, który się spóźnił, nie ma prawa do zwrotu należności za bilet.

§ 12.

Otwieranie okien.

Otwieranie okien z obu stron wagonu dozwolone jest tylko za zgodą wszystkich podróżnych, jadących w przedziale. W razie sporu — rozstrzyga konduktor.

§ 13.

Uszkodzenie wagonu.

1. Wszelkie straty, powstałe wskutek uszkodzenia albo zanieczyszczenia wagonu lub inwentarza kolejowego przez podróżnych, powinny być przez nich pokryte. Kolej ma prawo wymagać bezzwłocznej zapłaty lub zabezpieczenia należności.

2. Odszkodowanie oblicza się na zasadzie cennika, ustanowionego przez kolej.

§ 14.

Postoje.

1. Niezwłocznie po zatrzymaniu się pociągu na stacji, służba pociągowa oznajmia nazwę stacji i czas postoju.

2. Podróżni mogą wsiadać z wagonów na stacjach dopiero po zupełnem zatrzymaniu się pociągu. Drzwi wagonów na stacjach otwiera na żądanie podróżnych służba pociągowa.

U w a g a. Podróżny powinien sam troszczyć się o to, aby wsiadł do właściwego pociągu oraz wysiadł, względnie przesiadł się na właściwej stacji.

3. Zabrania się bez uzasadnionych przyczyn zatrzymywać pociągi podczas biegu przy pomocy hamulca bezpieczeństwa lub innym jakimkolwiek sposobem. Za przekroczenie postanowienia niniejszego podróżny winien uiścić bezzwłocznie na rzecz kolei 100 zł., prócz tego, na wypadek szkód, wyrządzonych takim czynem kolei lub osobom trzecim, ponosi podróżny odpowiedzialność sądową na zasadach ogólnych.

U w a g a. W razie odmowy natychmiastowego uiszczenia kwoty 100 zł. lub też na wypadek strat, wyrządzonych zatrzymaniem pociągu, kolej sporządza protokół celem dochodzenia w drodze sądowej praw, wypływających z postanowienia powyższego.

§ 15.

Przerwy podróży.

W razie przerwy w podróży, podróżny traci prawo do dalszej jazdy na podstawie pierwotnego biletu.

§ 16.

Przewóz zwierząt w pociągach osobowych.

1. Zwierząt żywych zabierać do wagonów osobowych naogół nie wolno, wykryte usunąć należy z wagonu na stacji najbliższej.

2. Wyjątek stanowią: a) małe pieski, ptaki pokojowe i inne małe zwierzątka na rękę lub w klatkach, o ile współpodróżni nie sprzeciwiają się zabranii ich do przedziału, b) psy każdego rodzaju i każdej wielkości, jeżeli ich właściciele jadą z nimi w osobnym opłaconym przedziale.

3. Opłata za przewóz psów, wziętych do wagonu osobowego, wynosi połowę ceny biletu III klasy.

Za przewóz w wagonach osobowych innych małych zwierzątek oraz ptaków pokojowych na rękę lub w klatkach nie pobiera się żadnej opłaty.

4. W razie ujawnienia w pociągu zwierząt, za które nie uiszczono należności przewozowej, właściciele ich obowiązani są uiścić, oprócz niej, dodatkową opłatę w rozmiarze podwójnym należności przewozowej.

U w a g a. Do właścicieli psów, wiezonych bez dowodu na pobranie opłaty, będą stosowane odpowiednie przepisy, przewidziane w § 7 ust. 2, 3 i 5.

§ 17.

Bagaż ręczny.

1. Podróżni mogą zabierać z sobą do wagonów wyłącznie bagaż ręczny, innego bagażu nie przyjmuje się do przewozu.

Przedmioty łatwo przenośne (bagaż ręczny) wolno zabierać do wagonów osobowych, o ile to nie sprzeciwia się przepisom podatkowym lub policyjnym.

U w a g a I. Rowerów, złożonych lub niezłożonych nie wolno brać do wagonów osobowych.

U w a g a II. Narty i saneczki wolno brać jako bagaż ręczny, jeśli to nie krępuje współpodróżnych i nie powoduje zanieczyszczenia wagonu.

U w a g a III. Do przedziału klasy III może podróżny zabrać ciężar (narzędzia rzemieślnicze, plecaki i t. p.) o wadze nie przewyższającej 50 klg.

Przedmiotów, których z powodu objętości lub ilości podróżny sam nie może unieść, nie wolno zabierać do przedziałów klasy III, nawet za okazaniem kilku biletów jazdy.

2. Bagaż ręczny dozwala się umieszczać w wagonie wyłącznie w przeznaczonych na to pomieszczeniach, pod lub nad siedzeniem własnym podróżnego.

U w a g a. W razie ujawnienia bagażu w ilości, przewyższającej pojemność rzeczonych pomieszczeń, kolej ma prawo usunąć go z wagonu osobowego.

3. Podróżni powinni sami troszczyć się o bagaż ręczny. Za całość bagażu ręcznego kolej nie ponosi odpowiedzialności.

§ 18.

Przedmioty niedopuszczone do przewozu w wagonach osobowych:

1. Zabrania się podróżnym przewozić w wagonach osobowych broń nabitą oraz materje wybuchowe, łatwozapalne, żrące, cuchnące i t. p.

2. Podróżni, nie stosujący się do tego przepisu, odpowiadają za każdą szkodę, wynikłą z tego powodu, nadto zaś podlegają karom policyjnym lub sądowym na zasadach ogólnych.

3. W razie uzasadnionego podejrzenia służba kolejowa ma prawo sprawdzać zawartość bagażu ręcznego.

4. Osoby, wykonujące służbę publiczną, jako też straż i myśliwi, podróżujący z bronią, mają prawo przewozić ze sobą amunicję do broni ręcznej. Straży przy więźniach, tudzież osobom, dozorującym urzędowo przewóz mienia skarbowego lub publicznego dozwala się mieć przy sobie broń nabitą.

§ 19.

Odpowiedzialność kolei.

Kolej nie ponosi żadnej odpowiedzialności za przerwę w ruchu, za opóźnienia pociągów lub za niezachowanie rozkładu jazdy i w każdej chwili ma prawo ruch wstrzymać lub czasowo zawiesić.